అపొస్తలుడైన పౌలు
ఎఫెసీయులకు వ్రాసిన పత్రిక

ఈ పత్రిక కూడా అపొస్తలుడైన పౌలు వ్రాసిన పత్రిక. సంఘమునకు శిరస్సైన క్రీస్తుకు క్రైస్తవ భక్తకోటి శరీరమనియు, ఆ దివ్య శరీరమునకు అవయవములైన క్రైస్తవులు సంఘ మహిమార్థము సత్ ప్రవర్తన కలిగి నడుచుకొనుచు క్రైస్తవ విశ్వాసములో స్థిరపరచబడవలెని పౌలు ఈ పత్రిక ద్వారా ప్రేరేపించెను. పౌలు ఈ పత్రికను ఎఫెసీయులకు క్రీ.శ 60-63 సంవత్సరముల మధ్య కాలములో వ్రాసియుండవచ్చును.

ఈ పత్రికలోని 155 వచనములు 6 అధ్యాయములుగా విభజింపబడినవి.

ఎఫెసీయులకు వ్రాసిన పత్రిక-అనుక్రమణిక

అధ్యా. వచ	పాఠ్య సారాంశము
1:1-14	శుభవచనములు - దైవస్తుతి
1:15-19	దేవుని తెలిసికొనుటకొరకు పౌలు ప్రార్థన
1:20-23	క్రీస్తు పునరుత్థానము నందు కనపరచబడిన దేవుని శక్తి
2:1-10	రక్షణ దేవుని కృపవలననే కలుగును
2:11-13	యూదులతో అన్యుల ఐక్యము
2:14-22	ఆయనయే మనకు సమాధాన కారకుడై యున్నాడు
3:1-12	పౌలు సువార్త దేవుని మర్మమును బయలు పరచుట
3:13-19	సువార్తను తెలిసికొనవలెనని పౌలు ప్రార్థన
3:20-21	క్రీస్తుయేసు మూలముగా సంఘములో మహిమ కలుగును గాక
4:1-6	ఐక్యత కలిగి యుండుటకై దేవుని పిలుపు
4:7-16	క్రీస్తు వలె ఉండుటకు, మనము అన్ని విషయములలో ఎదుగుదము
4:17-24	పాత జీవితము-క్రొత్త జీవితము
4:25-32	అనుదిన జీవితము కొరకైన విధులు
5:1-2	మీరు ప్రియులైన పిల్లలవలె దేవుని పోలి నడుచుకొనుడి
5:3-21	క్రీస్తు నందలి భయముతో ఒకనికొకడు లోబడి యుండుడి
5:22-33	అనుదిన జీవితము కొరకైన విధులు
6:1-4	తలిదండ్రులయొక్కయు పిల్లల యొక్కయు విధులు, బాధ్యతలు
6:5-9	యజమానుల యొక్కయు దాసులయొక్కయు విధులు, బాధ్యతలు
6:10-18	మీరు దేవుడిచ్చు సర్వాంగ కవచమును ధరించుకొనుడి
6:19-24	ప్రభువైన యేసుక్రీస్తును ప్రేమించు వారికి కృప కలుగును గాక

THE EPISTLE OF PAUL TO EPHESIANS

అపొస్తలుడైన పౌలు
ఎఫెసీయులకు వ్రాసిన పత్రిక

This epistle was written when St. Paul was a prisoner at Rome. The design appears to be to strengthen the Ephesians in the faith of Christ, and to give exalted views of the love of God, and of the dignity and excellence of Christ, fortifying their minds against the scandal of the cross. He shows that they were saved by grace, and that however wretched they once were, they now had equal privileges with the Jews. He encourages them to persevere in their Christian calling, and urges them to walk in a manner becoming their profession, faithfully discharging the general and common duties of religion, and the special duties of particular relations.

EPHESIANS 1

A salutation, and an account of saving blessings, as prepared in
God's eternal election, as purchased by Christ's blood. (1-8) And as
conveyed in effectual calling: this is applied to the believing Jews, and to
1 *the believing Gentiles. (9-14)* Paul, an apostle of Jesus Christ by the
will of God, to the saints which are at Ephesus, and to the faithful in
Christ Jesus: *2* Grace be to you, and peace, from God our Father, and
from the Lord Jesus Christ 3 Blessed be the God and Father of our
Lord Jesus Christ, who hath blessed us with all spiritual blessings
in heavenly places in Christ: *4* According as he hath chosen us in
him before the foundation of the world, that we should be holy and
without blame before him in love: *5* Having predestinated us unto
the adoption of children by Jesus Christ to himself, according to the
good pleasure of his will, *6* To the praise of the glory of his grace,
wherein he hath made us accepted in the beloved. *7* In whom we
have redemption through his blood, the forgiveness of sins, according
to the riches of his grace; *8* Wherein he hath abounded toward us in
all wisdom and prudence; *9* Having made known unto us the mystery
of his will, according to his good pleasure which he hath purposed in
himself: *10* That in the dispensation of the fulness of times he might
gather together in one all things in Christ, both which are in heaven,
and which are on earth; even in him: *11* In whom also we have obtained
an inheritance, being predestinated according to the purpose of him
who worketh all things after the counsel of his own will: *12* That we
should be to the praise of his glory, who first trusted in Christ. *13* In
whom ye also trusted, after that ye heard the word of truth, the gospel
of your salvation: in whom also after that ye believed, ye were sealed
with that holy Spirit of promise, *14* Which is the earnest of our
inheritance until the redemption of the purchased possession, unto
the praise of his glory.

1వ అధ్యాయము

శుభవచనములు

దేవుని చిత్తమువలన క్రీస్తుయేసు అపొస్తలుడైన పౌలు ఎఫెసులో నున్న పరిశుద్ధులును
క్రీస్తుయేసు నందు విశ్వాసులునైన వారికి శుభమని చెప్పి వ్రాయునది. 2 మన తండ్రియైన
దేవుని నుండియు ప్రభువైన యేసుక్రీస్తు నుండియు మీకు కృపయు సమాధానమును కలుగును
గాక.

దైవ స్తుతి

3 మన ప్రభువైన యేసుక్రీస్తు యొక్క తండ్రియగు దేవుడు స్తుతింపబడును గాక.
ఆయన క్రీస్తునందు పరలోక విషయములలో ఆత్మ సంబంధమైన ప్రతి ఆశీర్వాదమును
మనకనుగ్రహించెను. 4 ఎట్లనగా, తన ప్రియునియందు తాను ఉచితముగా మన
కనుగ్రహించిన తన కృపా మహిమకు కీర్తి కలుగునట్లు, 5 తన చిత్తప్రకారమైన
దయాసంకల్పము చొప్పున యేసుక్రీస్తు ద్వారా తనకు కుమారులునుగా స్వీకరించుటకై,
మనలను ముందుగా తన కోసము నిర్ణయించుకొని, మనము తన యెదుట పరిశుద్ధులమును
నిర్దోషులమునై యుండవలెనని జగత్తు పునాది వేయబడక మునుపే, 6 ప్రేమ చేత ఆయన
క్రీస్తులో మనలను ఏర్పరచుకొనెను. 7 దేవుని కృపా మహదైశ్వర్యమును బట్టి ఆ ప్రియుని
యందు ఆయన రక్తము వలన మనకు విమోచనము, అనగా మన అపరాధములకు క్షమాపణ
మనకు కలిగియున్నది. 8 కాలము సంపూర్ణమైనప్పుడు జరుగవలసిన ఏర్పాటును బట్టి,
9 ఆయన తన దయాసంకల్పము చొప్పున తన చిత్తమును గూర్చిన మర్మమును మనకు
తెలియజేసి, మనకు సంపూర్ణమైన జ్ఞానవివేచన కలుగుటకు, ఆ కృపను మనయెడల
విస్తరింపజేసెను. 10 ఈ సంకల్పమును బట్టి ఆయన పరలోకములో ఉన్నవే గాని, భూమిమీద
ఉన్నవే గాని సమస్తమును క్రీస్తునందు ఏకముగా సమకూర్చవలెనని తనలో తాను
నిర్ణయించుకొనెను. 11 మరియు క్రీస్తు నందు ముందుగా నిరీక్షించిన మనము తన
మహిమకు కీర్తి కలుగజేయవలెనని 12 దేవుడు తన చిత్తప్రకారమైన సంకల్పమును బట్టి
మనలను ముందుగా నిర్ణయించి, ఆయన యందు స్వాస్థ్యముగా ఏర్పరచెను. ఆయన తన
చిత్తానుసారముగా జేసిన నిర్ణయము చొప్పున సమస్తకార్యములను జరిగించుచున్నాడు.
13 మీరును సత్య వాక్యమును అనగా మీ రక్షణ సువార్తను విని క్రీస్తునందు విశ్వాసముంచి
వాగ్దానము చేయబడిన ఆత్మ చేత ముద్రింపబడితిరి. 14 దేవుని మహిమకు కీర్తి కలుగుటకై,
ఆయన సంపాదించుకొనిన ప్రజలకు విమోచనము కలుగు నిమిత్తము ఈ ఆత్మ మన
స్వాస్థ్యమునకు సంచకరువుగా ఉన్నాడు.

All Christians must be saints; if they come not under that character on earth, they will never be saints in glory. Those are not saints, who are not faithful, believing in Christ, and true to the profession they make of relation to their Lord. By grace, understand the free and undeserved love and favour of God, and those graces of the Spirit which come from it; by peace, all other blessings, spiritual and temporal, the fruits of the former. No peace without grace. No peace, nor grace, but from God the Father, and

from the Lord Jesus Christ; and the best saints need fresh supplies of the graces of the Spirit, and desire to grow. Spiritual and heavenly blessings are the best blessings; with which we cannot be miserable, and without which we cannot but be so. This was from the choice of them in Christ, before the foundation of the world, that they should be made holy by separation from sin, being set apart to God, and sanctified by the Holy Spirit, in consequence of their election in Christ. All who are chosen to happiness as the end, are chosen to holiness as the means. In love they were predestinated, or fore-ordained, to be adopted as children of God by faith in Christ Jesus, and to be openly admitted to the privileges of that high relation to himself. Blessings were made known to believers, by the Lord's showing to them the mystery of his sovereign will, and the method of redemption and salvation. But these must have been for ever hidden from us, if God had not made them known by his written word, preached gospel, and Spirit of truth. Christ united the two differing parties, God and man, in his own person, and satisfied for that wrong which caused the separation.

*The apostle thanks God for their faith and love, and prays for the
continuance of their knowledge and hope, with respect to the heavenly
inheritance, and to God's powerful working in them. (15-23)* Wherefore I
also, after I heard of your faith in the Lord Jesus, and love unto all
the saints, *16* Cease not to give thanks for you, making mention of
you in my prayers; *17* That the God of our Lord Jesus Christ, the
Father of glory, may give unto you the spirit of wisdom and revelation
in [F3] the knowledge of him: *18* The eyes of your understanding being
enlightened; that ye may know what is the hope of his calling, and
what the riches of the glory of his inheritance in the saints, *19* And
what is the exceeding greatness of his power to us-ward who believe,
according to the working of his mighty power, *20* Which he wrought in
Christ, when he raised him from the dead, and set him at his own
right hand in the heavenly places, *21* Far above all principality, and
power, and might, and dominion, and every name that is named, not
only in this world, but also in that which is to come: *22* And hath put
all things under his feet, and gave him to be the head over all things to
the church, *23* Which is his body, the fulness of him that filleth all in all.

దేవుని తెలిసికొనుట కొరకు పౌలు ప్రార్థన.

15 ఈ హేతువు చేత, ప్రభువైన యేసునందలి మీ విశ్వాసమును గూర్చియు,
పరిశుద్ధులందరి యెడల మీరు చూపుచున్న విశ్వాసమును గూర్చియు నేను వినినప్పటి
నుండి, 16 మీ విషయమై మానక దేవునికి కృతజ్ఞతాస్తుతులు చెల్లించుచున్నాను. 17
మరియు మీ మనోనేత్రములు వెలిగింపబడినందున, ఆయన మిమ్మును పిలిచిన
పిలుపువలననైన నిరీక్షణ యెట్టిదో, 18 పరిశుద్ధులలో ఆయన స్వాస్థ్యము యొక్క
మహిమైశ్వర్యమెట్టిదో, ఆయన క్రీస్తునందు వినియోగపరచిన బలాతిశయమును బట్టి
విశ్వసించు మనయందు ఆయన చూపుచున్న తన శక్తి యొక్క అపరిమితమైన మహత్మ్యమెట్టిదో,
19 మీరు తెలిసికొనవలెనని, మన ప్రభువైన యేసుక్రీస్తు యొక్క దేవుడైన

మహిమాస్వరూపియగు తండ్రి, తన్ను తెలిసికొనుట యందు మీకు జ్ఞానమును ప్రత్యక్షతయును గల మనస్సు అనుగ్రహించునట్లు, నేను నా ప్రార్థనలయందు మిమ్మును గూర్చి విజ్ఞాపన చేయుచున్నాను.

క్రీస్తు పునరుత్థానమునందు కనపరచబడిన దేవుని శక్తి

20 ఆయన ఆ బలాతిశయము చేత క్రీస్తును మృతులలో నుండి లేపి సమస్తమైన ఆధిపత్యము కంటెను అధికారము కంటెను శక్తికంటెను ప్రభుత్వము కంటెను ఈ యుగమునందే కాక రాబోవు యుగమునందును పేరు పొందిన 21 ప్రతి నామము కంటెను, ఎంతో హెచ్చుగా పరలోకమునందు ఆయనను తన కుడిపార్శ్వమున కూర్చుండబెట్టుకొని యున్నాడు. 22 మరియు సమస్తమును ఆయన పాదముల క్రింద ఉంచి, సమస్తముపైని ఆయనను సంఘమునకు శిరస్సుగా నియమించెను. 23 ఆ సంఘము ఆయన శరీరము, సమస్తమును పూర్తిగా నింపుచున్న వాని సంపూర్ణతయైయున్నది.

God has laid up spiritual blessings for us in his Son the Lord Jesus; but requires us to draw them out and fetch them in by prayer. Even the best Christians need to be prayed for: and while we hear of the welfare of Christian friends, we should pray for them. Even true believers greatly want heavenly wisdom. Are not the best of us unwilling to come under God's yoke, though there is no other way to find rest for the soul? Do we not for a little pleasure often part with our peace? And if we dispute less, and prayed more with and for each other, we should daily see more and more what is the hope of our calling, and the riches of the Divine glory in this inheritance. It is desirable to feel the mighty power of Divine grace, beginning and carrying on the work of faith in our souls. But it is difficult to bring a soul to believe fully in Christ, and to venture its all, and the hope of eternal life, upon his righteousness.

EPHESIANS 2

The riches of God's grace towards men, shown from their deplorable state by nature, and the happy change Divine grace makes in them. (1-10)

And you hath he quickened, who were dead in trespasses and sins; *2* Wherein in time past ye walked according to the course of this world, according to the prince of the power of the air, the spirit that now worketh in the children of disobedience: *3* Among whom also we all had our conversation in times past in the lusts of our flesh, fulfilling the desires of the flesh and of the mind; and were by nature the children of wrath, even as others. 4 But God, who is rich in mercy, for his great love wherewith he loved us, *5* Even when we were dead in sins, hath quickened us together with Christ, (by grace ye are saved;) *6* And hath raised us up together, and made us sit together in heavenly places in Christ Jesus: *7* That in the ages to come he might shew the exceeding riches of his grace in his kindness toward us through Christ Jesus. *8* For by grace are ye saved through faith; and that not of yourselves: it is the gift of God: *9* Not of works, lest any man should boast. *10* For we are his workmanship, created in Christ Jesus unto good works, which God hath before ordained that we should walk in them.

2వ అధ్యాయము

రక్షణ దేవుని కృపవలననే కలుగును

మీ అపరాధములచేతను పాపముల చేతను మీరు చచ్చినవారై యుండగా, ఆయన మిమ్మును క్రీస్తుతో కూడా బ్రతికించెను. 2 మీరు వాటిని చేయుచు, వాయు మండల సంబంధమైన అధిపతిని, అనగా అవిధేయులైన వారిని ఇప్పుడు ప్రేరేపించు శక్తికి అధిపతిని అనుసరించి, ఈ ప్రపంచ ధర్మము చొప్పున మునుపు నడుచుకొంటిరి. 3 వారితో కలిసి మనమందరమును శరీరము యొక్కయు, మనస్సు యొక్కయు కోరికలను నెరవేర్చుకొనుచు, మన శరీరాశలను అనుసరించి మునుపు ప్రవర్తించుచు, కడమ వారివలెనే స్వభావ సిద్ధముగా దైవోగ్రతకు పాత్రులమై యుంటిమి. 4 అయినను దేవుడు కరుణా సంపన్నుడై యుండి మనము మన అపరాధములచేత చచ్చినవారమై యుండినప్పుడు సయితము మన యెడల చూపిన తన మహాప్రేమ చేత మనలను క్రీస్తుతో కూడా బ్రతికించెను. 5 కృప చేత మీరు రక్షింపబడియున్నారు. 6 క్రీస్తు యేసునందు ఆయన మనకు చేసిన ఉపకారము ద్వారా అత్యధికమైన తన కృపా మహదైశ్వర్యమును రాబోవు యుగములలో కనబరచు నిమిత్తము, 7 క్రీస్తు యేసునందు మనలను ఆయనతో కూడా లేపి, పరలోకమందు ఆయనతో కూడా కూర్చుండబెట్టెను. 8 మీరు విశ్వాసము ద్వారా కృపచేతనే రక్షింపబడి యున్నారు; ఇది మీవలన కలిగినది కాదు. దేవుని వరమే. 9 అది క్రియలవలన కలిగినది కాదు, గనుక ఎవడును అతిశయ పడ వీలు లేదు. 10 మరియు వాటియందు మనము నడుచుకొనవలెనని దేవుడు ముందుగా సిద్ధపరచిన సత్క్రియలు చేయుటకై, మనము క్రీస్తు యేసునందు సృష్టింప బడిన వారమై ఆయన చేసిన పనియైయున్నాము.

Sin is the death of the soul. A man dead in trespasses and sins has no desire for spiritual pleasures. When we look upon a corpse, it gives an awful feeling. A never-dying spirit is now fled, and has left nothing but the ruins of a man. But if we viewed things aright, we should be far more affected by the thought of a dead soul, a lost, fallen spirit. A state of sin is a state of conformity to this world. Wicked men are slaves to Satan. Satan is the author of that proud, carnal disposition which there is in ungodly men; he rules in the hearts of men. From Scripture it is clear, that whether men have been most prone to sensual or to spiritual wickedness, all men, being naturally children of disobedience, are also by nature children of wrath. What reason have sinners, then, to seek earnestly for that grace which will make them, of children of wrath, children of God and heirs of glory!

The Ephesians called to reflect on their state of heathenism. (11-13)

Wherefore remember, that ye being in time past Gentiles in the flesh, who are called Uncircumcision by that which is called the Circumcision in the flesh made by hands; *12* That at that time ye were without Christ, being aliens from the commonwealth of Israel, and strangers from the covenants of promise, having no hope, and without God in the world: *13* But now in Christ Jesus ye who sometimes were far off are made nigh by the blood of Christ.

యూదులతో అన్యుల ఐక్యము

11 కాబట్టి మునుపు శరీర విషయములో అన్యజనులై యుండి, శరీరమందు చేతితో చేయబడిన సున్నతి గలవారు అనబడిన వారిచేత సున్నతిలేని వారనబడిన మీరు 12 ఆ కాలమందు ఇశ్రాయేలుతో సహపౌరులు కాక, పరదేశులును, వాగ్దాన నిబంధనలేని పరజనులును, నిరీక్షణలేని వారును, లోకమందు దేవుడు లేనివారునై యుండి, క్రీస్తుకు దూరస్థులై యుంటిరని మీరు జ్ఞాపకము చేసుకొనుడి. 13 అయినను మునుపు దూరస్థులైన మీరు ఇప్పుడు క్రీస్తుయేసునందు క్రీస్తురక్తము వలన సమీపస్థులై యున్నారు.

Christ and his covenant are the foundation of all the Christian's hopes. A sad and terrible description is here; but who is able to remove himself out of it? Would that this were not a true description of many baptized in the name of Christ. Who can, without trembling, reflect upon the misery of a person, separated for ever from the people of God, cut off from the body of Christ, fallen from the covenant of promise, having no hope, no Saviour, and without any God but a God of vengeance, to all eternity?

And the privileges and blessings of the gospel. (14-22) For he is our peace, who hath made both one, and hath broken down the middle wall of partition between us; *15* Having abolished in his flesh the enmity, even the law of commandments contained in ordinances; for to make in himself of twain one new man, so making peace; *16* And that he might reconcile both unto God in one body by the cross, having slain the enmity thereby: *17* And came and preached peace to you which were afar off, and to them that were nigh. *18* For through him we both have access by one Spirit unto the Father. *19* Now therefore ye are no more strangers and foreigners, but fellowcitizens with the saints, and of the household of God; *20* And are built upon the foundation of the apostles and prophets, Jesus Christ himself being the chief corner stone; *21* In whom all the building fitly framed together groweth unto an holy temple in the Lord: *22* In whom ye also are builded together for an habitation of God through the Spirit.

14 ఆయన మన సమాధానమై యుండి మీకును మాకును ఉండిన ద్వేషమును, అనగా విధి రూపకమైన ఆజ్ఞలు గల ధర్మశాస్త్రమును, తన శరీరమందు కొట్టివేయుట చేత మధ్య గోడను పడగొట్టి, మన ఉభయులను ఏకము చేసెను. 15 ఇట్లు సంధి చేయుచు ఈ ఇద్దరిని తన యందు ఒక్క నూతన పురుషునిగా సృష్టించి, 16 తన సిలువ వలన ఆ ద్వేషమును సంహరించి దాని ద్వారా వీరిద్దరిని ఏకశరీరముగా చేసి, దేవునితో సమాధానపరచవలెనని ఈలాగు చేసెను గనుక ఆయనయే మనకు సమాధానకారకుడై యున్నాడు. 17 మరియు ఆయన వచ్చి దూరస్థులైన మీకును సమీపస్థులైన వారికిని సమాధాన సువార్తను ప్రకటించెను. 18 ఆయన ద్వారానే మనము ఉభయులము ఒక్క ఆత్మ యందు తండ్రి సన్నిధికి చేర గలిగియున్నాము. 19 కాబట్టి మీరిక మీదట పరజనులును పరదేశులునై

4

యుండక, పరిశుద్ధులతో ఏక పట్టణస్థులును దేవుని యింటివారునై యున్నారు. 20 క్రీస్తుయేసే ముఖ్యమైన మూలరాయియై యుండగా అపొస్తలులును ప్రవక్తలును వేసిన పునాది మీద మీరు కట్టబడియున్నారు. 21 ప్రతి కట్టడమును ఆయనలో చక్కగా అమర్చబడి, ప్రభువు నందు పరిశుద్ధమైన దేవాలయమగుటకు వృద్ధి పొందుచున్నది. 22 ఆయనలో మీరు కూడా ఆత్మ మూలముగా దేవునికి నివాస స్థలమైయుండుటకు కట్టబడుచున్నారు.

Jesus Christ made peace by the sacrifice of himself; in every sense Christ was their Peace, the author, centre, and substance of their being at peace with God, and of their union with the Jewish believers in one church. Through the person, sacrifice, and mediation of Christ, sinners are allowed to draw near to God as a Father, and are brought with acceptance into his presence, with their worship and services, under the teaching of the Holy Spirit, as one with the Father and the Son. Christ purchased leave for us to come to God; and the Spirit gives a heart to come, and strength to come, and then grace to serve God acceptably. The church is compared to a city, and every converted sinner is free of it. It is also compared to a house, and every converted sinner is one of the family; a servant, and a child in God's house. The church is also compared to a building, founded on the doctrine of Christ; delivered by the prophets of the Old Testament, and the apostles of the New. God dwells in all believers now; they become the temple of God through the working of the blessed Spirit.

EPHESIANS 3

The apostle sets forth his office, and his qualifications for it, and his call to it. (1-7) Also the noble purposes answered by it. (8-12) For this cause I Paul, the prisoner of Jesus Christ for you Gentiles, *2* If ye have heard of the dispensation of the grace of God which is given me to you-ward: *3* How that by revelation he made known unto me the mystery; (as I wrote afore in few words, *4* Whereby, when ye read, ye may understand my knowledge in the mystery of Christ) *5* Which in other ages was not made known unto the sons of men, as it is now revealed unto his holy apostles and prophets by the Spirit; *6* That the Gentiles should be fellowheirs, and of the same body, and partakers of his promise in Christ by the gospel: *7* Whereof I was made a minister, according to the gift of the grace of God given unto me by the effectual working of his power. *8* Unto me, who am less than the least of all saints, is this grace given, that I should preach among the Gentiles the unsearchable riches of Christ; *9* And to make all men see what is the fellowship of the mystery, which from the beginning of the world hath been hid in God, who created all things by Jesus Christ: *10* To the intent that now unto the principalities and powers in heavenly places might be known by the church the manifold wisdom of God, *11* According to the eternal purpose which he purposed in Christ Jesus our Lord: *12* In whom we have boldness and access with confidence by the faith of him. *13* Wherefore I desire that ye faint not at my tribulations for you, which is your glory.

3వ అధ్యాయము

పౌలు సువార్త దేవుని మర్మమును బయలు పరచుట

ఈ హేతువు చేత అన్యజనులైన మీ నిమిత్తము క్రీస్తుయేసు యొక్క ఖైదీనైన పౌలను
నేను ప్రార్థించుచున్నాను. 2 మీ కొరకు నా కనుగ్రహించబడిన దేవుని కృప విషయమై
ఏర్పాటును, గృహనిర్వాహకత్వమును గూర్చి మీరు విని యున్నారు. 3 ఎట్లనగా– క్రీస్తు
మర్మము దేవదర్శనము వలన నాకు తెలియపరచబడినదను సంగతిని గూర్చి మునుపు
సంక్షేపముగా వ్రాసితిని. 4 మీరు దానిని చదివిన యెడల. దానిని బట్టి ఆ క్రీస్తు మర్మము
గూర్చి నాకు కలిగిన జ్ఞానము గ్రహించుకొనగలరు. 5 ఈ మర్మమిప్పుడు ఆత్మ మూలముగా
దేవుని పరిశుద్ధులుగు అపొస్తలులకును ప్రవక్తలకును బయలుపరచబడి యున్నట్టుగా
పూర్వకాలములయందు మనుష్యులకు తెలియపరచబడ లేదు. 6 ఈ మర్మమేదనగా –
అన్యజనులు సువార్త వలన క్రీస్తుయేసునందు యూదులతోపాటు సమాన వారసులును,
ఒక శరీరమందలి సాటి అవయవములును, వాగ్దానములో పాలివారలునై యున్నారను
నదియే. 7 దేవుడు కార్యకారియగు తన శక్తిని బట్టి నాకు అనుగ్రహించిన కృపావరము
చొప్పున నేను ఆ సువార్తకు పరిచారకుడనైతిని. 8 దేవుడు మన ప్రభువైన క్రీస్తుయేసు నందు
చేసిన నిత్య సంకల్పము చొప్పున పరలోకములో 9 ప్రధానులకును, అధికారులకును,
సంఘము ద్వారా తన యొక్క నానా విధమైన జ్ఞానము ఇప్పుడు తెలియబడవలెనని ఉద్దేశించి,
10 శోధింపశక్యము కాని క్రీస్తు ఐశ్వర్యమును అన్యజనులలో ప్రకటించుటకును, సమస్తమును
సృష్టించిన 11 దేవునియందు పూర్వ కాలమునుండి మరుగైయున్న ఆ మర్మమును గూర్చిన
ఏర్పాటు ఎట్టిదో అందరికి తేటపరచుటకును, పరిశుద్ధులందరిలో అత్యల్పుడనైన నాకు ఈ
కృప అనుగ్రహించెను. 12 ఆయనయందలి విశ్వాసముచేత ధైర్యమును నిర్భయమైన
ప్రవేశమును ఆయనను బట్టి మనకు కలిగియున్నవి. 13 కాబట్టి మీ నిమిత్తమై నాకు
వచ్చిన శ్రమలను చూచి మీరు అధైర్యపడవద్దని వేడుకొనుచున్నాను; ఇవి మీకు మహిమ
కరములైయున్నవి.

For having preached the doctrine of truth, the apostle was a prisoner, but a prisoner of Jesus Christ; the object of special protection and care, while thus suffering for him. All the gracious offers of the gospel, and the joyful tidings it contains, come from the rich grace of God; it is the great means by which the Spirit works grace in the souls of men. The mystery, is that secret, hidden purpose of salvation through Christ. This was not so fully and clearly shown in the ages before Christ, as unto the prophets of the New Testament. Those whom God advances to honourable employments, he makes low in their own eyes; and where God gives grace to be humble, there he gives all other needful grace. How highly he speaks of Jesus Christ; the unsearchable riches of Christ! Though many are not enriched with these riches; yet how great a favour to have them preached among us, and to have an offer of them! And if we are not enriched with them it is our own fault.

He prays for the Ephesians. (14-19) And adds a thanksgiving. (20,21)
For this cause I bow my knees unto the Father of our Lord Jesus

Christ, *15* Of whom the whole family in heaven and earth is named,
16 That he would grant you, according to the riches of his glory, to be
strengthened with might by his Spirit in the inner man; *17* That Christ
may dwell in your hearts by faith; that ye, being rooted and grounded
in love, *18* May be able to comprehend with all saints what is the
breadth, and length, and depth, and height; *19* And to know the love
of Christ, which passeth knowledge, that ye might be filled with all
the fulness of God. *20* Now unto him that is able to do exceeding
abundantly above all that we ask or think, according to the power
that worketh in us, *21* Unto him be glory in the church by Christ
Jesus throughout all ages, world without end. Amen.

సువార్తను తెలిసికొనవలెనని పౌలు ప్రార్థన

14 ఈ హేతువుచేత పరలోకమునందును, భూమిమీదను ఉన్న ప్రతి కుటుంబము
ఈ తండ్రిని బట్టి కుటుంబమని పిలువబడుచున్నదో ఆ తండ్రి యెదుట నేను మోకాళ్ళూని,
15 మీరు అంతరంగ పురుషునియందు శక్తి కలిగి 16 ఆయన ఆత్మ వలన బలపరచబడునట్లు
గాను,17 క్రీస్తు మీ హృదయములలో విశ్వాసము ద్వారా నివసించునట్లు గాను, తన
మహిమైశ్వర్యము చొప్పున మీకు దయచేయవలెననియు, 18 మీరు దేవుని సంపూర్ణతయందు
పూర్ణులగునట్లుగా ప్రేమయందు వేరు పారి స్థిరపడి, సమస్త పరిశుద్ధులతో కూడా దాని
వెడల్పు పొడుగు లోతు ఎత్తు ఎంతో గ్రహించు కొనుటకును, 19 జ్ఞానమునకు మించిన
క్రీస్తు ప్రేమను తెలిసికొనుటకును తగిన శక్తిగలవారు కావలెననియు ప్రార్థించుచున్నాను.
20 మనలో కార్యసాధకమైన తన శక్తి చొప్పున మనము అడుగువాటన్నిటి కంటెను,
21 ఊహించు వాటన్నిటికంటెను అత్యధికముగా చేయశక్తి గలదేవునికి, క్రీస్తుయేసు
మూలముగా సంఘములో తరతరములు సదాకాలము మహిమ కలుగును గాక, ఆమేన్.

The apostle seems to be more anxious lest the believers should be discouraged and faint upon his tribulations, than for what he himself had to bear. He asks for spiritual blessings, which are the best blessings. Strength from the Spirit of God in the inner man; strength in the soul; the strength of faith, to serve God, and to do our duty. If the law of Christ is written in our hearts, and the love of Christ is shed abroad there, then Christ dwells there. Where his Spirit dwells, there he dwells. We should desire that good affections may be fixed in us. And how desirable to have a fixed sense of the love of God in Christ to our souls! It is proper always to end prayers with praises. Let us expect more, and ask for more, encouraged by what Christ has already done for our souls, being assured that the conversion of sinners, and the comfort of believers, will be to his glory, for ever and ever.

EPHESIANS 4

Exhortations to mutual forbearance and union. (1-6) To a due use of spiritual gifts and graces. (7-16) *1* I therefore, the prisoner of the Lord,
beseech you that ye walk worthy of the vocation wherewith ye are
called, 2 With all lowliness and meekness, with longsuffering,
forbearing one another in love; *3* Endeavouring to keep the unity of
the Spirit in the bond of peace. *4* There is one body, and one Spirit,

even as ye are called in one hope of your calling; *5* One Lord, one
faith, one baptism, *6* One God and Father of all, who is above all, and
through all, and in you all. *7* But unto every one of us is given grace
according to the measure of the gift of Christ. *8* Wherefore he saith,
When he ascended up on high, he led captivity captive, and gave gifts
unto men. *9* (Now that he ascended, what is it but that he also
descended first into the lower parts of the earth? *10* He that descended
is the same also that ascended up far above all heavens, that he
might fill all things.) *11* And he gave some, apostles; and some,
prophets; and some, evangelists; and some, pastors and teachers;
12 For the perfecting of the saints, for the work of the ministry, for
the edifying of the body of Christ: *13* Till we all come in the unity of
the faith, and of the knowledge of the Son of God, unto a perfect man,
unto the measure of the stature of the fulness of Christ: *14* That we
henceforth be no more children, tossed to and fro, and carried about
with every wind of doctrine, by the sleight of men, and cunning
craftiness, whereby they lie in wait to deceive; *15* But speaking the
truth in love, may grow up into him in all things, which is the head,
even Christ: *16* From whom the whole body fitly joined together and
compacted by that which every joint supplieth, according to the
effectual working in the measure of every part, maketh increase of
the body unto the edifying of itself in love.

4వ అధ్యాయము

ఐక్యత కలిగి యుండుటకై దేవుని పిలుపు

కాబట్టి మీరు సమాధానమును బంధము చేత ఆత్మ కలిగించు ఐక్యమును కాపాడు
కొనుటయందు శ్రద్ధ కలిగినవారై, 2 ప్రేమతో ఒకని నొకడు సహించుచు, 3 మీరు పిలువబడిన
పిలుపునకు తగినట్టుగా దీర్ఘశాంతముతో కూడిన సంపూర్ణ వినయముతోను సాత్వికముతోను
నడచుకొనవలెనని, ప్రభువును బట్టి ఖైదీనైన నేను మిమ్మును బతిమాలుకొనుచున్నాను.
4 శరీరమొక్కటే, ఆత్మయు ఒక్కడే; ఆ ప్రకారమే మీ పిలుపు విషయమై యొక్కటే నిరీక్షణ
యందుండుటకు పిలువబడితిరి. 5 ప్రభువు ఒక్కడే, విశ్వాసమొక్కటే, బాప్తిస్మమొక్కటే.
6 అందరికి తండ్రియైన దేవుడు ఒక్కడే. ఆయన అందరికి పైగా ఉన్నవాడై, అందరి ద్వారాను,
అందరిలోను వ్యాపించి అందరిలోను ఉన్నాడు. 7 అయితే మనలో ప్రతివానికిని క్రీస్తు
అనుగ్రహించు వరము యొక్క పరిమాణము చొప్పున కృప ఇయ్యబడెను. 8 అందుచేత
ఆయన ఆరోహణమైనప్పుడు చెరను చెరగా పట్టుకొని పోయి మనుష్యులకు ఈవులను
అనుగ్రహించెనని చెప్పబడియున్నది. 9 ఆరోహణమాయెననగా. ఆయన భూమియొక్క క్రింది
భాగములకు మొదట దిగెనని అర్థమిచ్చుచున్నది గదా? 10 దిగినవాడు తానే సమస్తమును
నింపునట్లు ఆకాశమండలములన్నిటి కంటె మరి పైకి ఆరోహణమైన వాడునై యున్నాడు.
11 మనమందరము విశ్వాస విషయములోను దేవుని కుమారుని గూర్చిన జ్ఞాన
విషయములోను ఏకత్వము పొంది, 12 సంపూర్ణ పురుషుల మగువరకు, అనగా క్రీస్తునకు
కలిగిన సంపూర్ణతకు సమానమైన సంపూర్ణత గల వారమగువరకు ఆయన ఇలాగు
నియమించెను. 13 పరిశుద్ధులు సంపూర్ణులగునట్లు, క్రీస్తు శరీరము క్షేమాభివృద్ధి

చెందుటకును, పరిచర్య ధర్మము జరుగుటకును ఆయన కొందరిని అపొస్తలులనుగాను,
కొందరిని ప్రవక్తలనుగాను, కొందరిని సువార్తికులను, గాను కొందరిని కాపరులనుగాను,
ఉపదేశకులను గాను నియమించెను. 14 అందువలన మనమిక మీదట పసిపిల్లలమై
యుండి మనుష్యుల మాయోపాయముల చేత వంచనతోను తప్పు మార్గమునకు లాగు
కుయుక్తితోను, గాలికి కొట్టుకొని పోవునట్లు కల్పింపబడిన ప్రతి ఉపదేశమునకు ఇటు అటు
కొట్టుకొని పోవుచు అలల చేత ఎగురగొట్టబడిన వారమైనట్లుండక, 15 ప్రేమ కలిగి సత్యము
చెప్పుచు క్రీస్తువలె ఉండుటకు, మనమన్ని విషయములలో ఎదుగుదము.

Nothing is pressed more earnestly in the Scriptures, than to walk as becomes those called to Christ's kingdom and glory. By lowliness, understand humility, which is opposed to pride. By meekness, that excellent disposition of soul, which makes men unwilling to provoke, and not easily to be provoked or offended. We find much in ourselves for which we can hardly forgive ourselves; therefore we must not be surprised if we find in others that which we think it hard to forgive. There is one Christ in whom all believers hope, and one heaven they are all hoping for; therefore they should be of one heart. They had all one faith, as to its object, Author, nature, and power. They all believed the same as to the great truths of religion; they had all been admitted into the church by one baptism, with water, in the name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost, as the sign of regeneration. In all believers God the Father dwells, as in his holy temple, by his Spirit and special grace. Unto every believer is given some gift of grace, for their mutual help. All is given as seems best to Christ to bestow upon every one. He received for them, that he might give to them, a large measure of gifts and graces; particularly the gift of the Holy Ghost. Not a mere head knowledge, or bare acknowledging Christ to be the Son of God, but such as brings trust and obedience. There is a fulness in Christ, and a measure of that fulness given in the counsel of God to every believer; but we never come to the perfect measure till we come to heaven. God's children are growing, as long as they are in this world; and the Christian's growth tends to the glory of Christ. The more a man finds himself drawn out to improve in his station, and according to his measure, all that he has received, to the spiritual good of others, he may the more certainly believe that he has the grace of sincere love and charity rooted in his heart.

*To purity and holiness. (17-24) And to take heed of the sins practised
among the heathen. (25-32* This I say therefore, and testify in the Lord,
that ye henceforth walk not as other Gentiles walk, in the vanity of
their mind, *18* Having the understanding darkened, being alienated
from the life of God through the ignorance that is in them, because of
the blindness of their heart: *19* Who being past feeling have given
themselves over unto lasciviousness, to work all uncleanness with
greediness. *20* But ye have not so learned Christ; *21* If so be that ye
have heard him, and have been taught by him, as the truth is in
Jesus: *22* That ye put off concerning the former conversation the old
man, which is corrupt according to the deceitful lusts; *23* And be
renewed in the spirit of your mind; *24* And that ye put on the new
man, which after God is created in righteousness and true holiness.
)25 Wherefore putting away lying, speak every man truth with his
neighbour: for we are members one of another. *26* Be ye angry, and

sin not: let not the sun go down upon your wrath: *27* Neither give place to the devil. *28* Let him that stole steal no more: but rather let him labour, working with his hands the thing which is good, that he may have to give to him that needeth. *29* Let no corrupt communication proceed out of your mouth, but that which is good to the use of edifying, that it may minister grace unto the hearers. *30* And grieve not the holy Spirit of God, whereby ye are sealed unto the day of redemption. *31* Let all bitterness, and wrath, and anger, and clamour, and evil speaking, be put away from you, with all malice: *32* And be ye kind one to another, tenderhearted, forgiving one another, even as God for Christ's sake hath forgiven you.

పాత జీవితము – క్రొత్త జీవితము

16 ఆయన శిరస్సయి యున్నాడు. ఆయన నుండి సర్వశరీరము చక్కగా అమర్చబడి తనలో నున్న ప్రతి అవయవము తన తన పరిమాణముచొప్పున పని చేయుచుండగా ప్రతి కీలు వలన గలిగిన బలముచేత అతుకబడి, ప్రేమయందు తనకు క్షేమాభివృద్ధి కలుగునట్లు శరీరమునకు అభివృద్ధి కలుగ జేసికొనుచున్నది. 17 కాబట్టి అన్యజనులు నడచుకొనునట్లు మీరిక మీదట నడచుకొనవలదని ప్రభువునందు సాక్ష్యమిచ్చుచున్నాను. 18 వారైతే అంధకారమైన మనస్సు గలవారై, తమ హృదయ కాఠిన్యము వలన తమలోనున్న అజ్ఞానము చేత దేవుని వలన కలుగు జీవములో నుండి వేరుపరచబడిన వారై, తమ మనస్సునకు కలిగిన, వ్యర్థత ననుసరించి నడచుకొను చున్నారు. 19 వారు సిగ్గు లేని వారైయుండి నానా విధమైన అపవిత్రతను అత్యాశతో జరిగించుటకు తమ్మును తామే కాముకత్వమునకు అప్పగించుకొనిరి. 20 అయితే మీరు యేసుని గూర్చి విని ఆయన యందలి సత్యము ఉన్నది ఉన్నట్టుగానే ఆయన యందు 21 ఉపదేశింపబడిన వారైన యెడల, మీరాలాగు క్రీస్తును నేర్చుకొన్నవారు కారు. 22 కావున మునుపటి ప్రవర్తన విషయములోనైతే మోసకరమైన దురాశలవలన చెడిపోవు మీ ప్రాచీన స్వభావమును వదలుకొని, 23 మీ చిత్త వృత్తియందు నూతనపరచబడిన వారై, 24 నీతియు యథార్థమైన భక్తియు గలవారై దేవుని పోలికగా సృష్టింపబడిన నవీన స్వభావమును ధరించుకొనవలెను.

అనుదిన జీవితము కొరకైన విధులు

25 మనము ఒకరికొకరము అవయవములై యున్నాము గనుక మీరు అబద్ధ మాడుట మాని, ప్రతివాడును తన పొరుగు వానితో సత్యమే మాటలాడవలెను. 26 కోపపడుడి గాని పాపము చేయకుడి; సూర్యుడస్తమించువరకు మీ కోపము నిలిచి యుండకూడదు. 27 అపవాదికి చోటియ్యకుడి, దొంగిలువాడు ఇక మీదట దొంగిలక అక్కరగల వానికి పంచి పెట్టుటకు వీలు కలుగు నిమిత్తము 28 తన చేతులతో మంచి పని చేయుచు కష్టపడవలెను. 29 వినువారికి మేలు కలుగు నట్లు అవసరమునుబట్టి క్షేమాభివృద్ధికరమైన అనుకూలవచనమే పలుకుడి గాని, దుర్భాష ఏదైనను మీ నోట రానియ్యకుడి. 30 దేవుని పరిశుద్ధాత్మను దుఃఖపరచుకుడి; విమోచన దినము వరకు ఆయన యందు మీరు ముద్రింప బడియున్నారు. 31 సమస్తమైన ద్వేషము, కోపము, క్రోధము, అల్లరి, దూషణ, సకలమైన

7

దుష్టత్వము మీరు విసర్జించుడి. 32 ఒకని యెడల ఒకడు దయగలిగి కరుణా హృదయులై క్రీస్తునందు దేవుడు మిమ్మును క్షమించిన ప్రకారము మీరును ఒకరి నొకరు క్షమించుడి.

The apostle charged the Ephesians in the name and by the authority of the Lord Jesus, that having professed the gospel, they should not be as the unconverted Gentiles, who walked in vain fancies and carnal affections. Do not men, on every side, walk in the vanity of their minds? Must not we then urge the distinction between real and nominal Christians? They were void of all saving knowledge; they sat in darkness, and loved it rather than light. They had a dislike and hatred to a life of holiness, which is not only the way of life God requires and approves, and by which we live to him, but which has some likeness to God himself in his purity, righteousness, truth, and goodness. The truth of Christ appears in its beauty and power, when it appears as in Jesus. The corrupt nature is called a man; like the human body, it is of divers parts, supporting and strengthening one another. Sinful desires are deceitful lusts; they promise men happiness, but render them more miserable; and bring them to destruction, if not subdued and mortified. Notice the particulars wherewith we should adorn our Christian profession. Take heed of every thing contrary to truth. No longer flatter or deceive others. God's people are children who will not lie, who dare not lie, who hate and abhor lying. Take heed of anger and ungoverned passions. If there is just occasion to express displeasure at what is wrong, and to reprove, see that it be without sin. We give place to the devil, when the first motions of sin are not grievous to our souls; when we consent to them; and when we repeat an evil deed. This teaches that as sin, if yielded unto, lets in the devil upon us, we are to resist it, keeping from all appearance of evil. Idleness makes thieves.

EPHESIANS 5

Exhortation to brotherly love. (1,2) Cautions against several sins. (3-14) Directions to a contrary behaviour, and to relative duties. (15-21)

Be ye therefore followers of God, as dear children; *2* And walk in love, as Christ also hath loved us, and hath given himself for us an offering and a sacrifice to God for a sweetsmelling savour But fornication, and all uncleanness, or covetousness, let it not be once named among you, as becometh saints; *4* Neither filthiness, nor foolish talking, nor jesting, which are not convenient: but rather giving of thanks. *5* For this ye know, that no whoremonger, nor unclean person, nor covetous man, who is an idolater, hath any inheritance in the kingdom of Christ and of God. *6* Let no man deceive you with vain words: for because of these things cometh the wrath of God upon the children of disobedience. *7* Be not ye therefore partakers with them. *8* For ye were sometimes darkness, but now are ye light in the Lord: walk as children of light: *9* (For the fruit of the Spirit is in all goodness and righteousness and truth;) *10* Proving what is acceptable unto the Lord. *11* And have no fellowship with the unfruitful works of darkness, but rather reprove them. *12* For it is a shame even to speak of those things which are done of them in secret. *13* But all things that are reproved are made manifest by the light: for whatsoever doth make manifest is light. *14* Wherefore he saith, Awake thou that sleepest, and arise from the dead, and Christ shall give thee light. *15* See then that ye walk circumspectly, not as fools, but as wise, *16* Redeeming the time, because the days are evil. *17* Wherefore be ye not unwise,

but understanding what the will of the Lord is. *18* And be not drunk
with wine, wherein is excess; but be filled with the Spirit; *19* Speaking
to yourselves in psalms and hymns and spiritual songs, singing and
making melody in your heart to the Lord; *20* Giving thanks always for
all things unto God and the Father in the name of our Lord Jesus
Christ; 21 Submitting yourselves one to another in the fear of God.

5వ అధ్యాయము

కావున మీరు ప్రియులైన పిల్లలవలె దేవుని పోలి నడుచుకొనుడి. 2 క్రీస్తు మిమ్మును
ప్రేమించి పరిమళ వాసనగా ఉండుటకు మనకొరకు తన్నుతాను దేవునికి అర్పణముగాను
బలిగాను అప్పగించుకొనెను; ఆలాగుననే మీరును ప్రేమ గలిగి నడుచుకొనుడి. 3 మీలో
జారత్వమే గాని ఏ విధమైన అపవిత్రతయే గాని, లోభత్వమే గాని ఉండకూడదు. వీటి
పేరైన ఎత్తకూడదు. ఇదే పరిశుద్ధులకు తగినది. 4 మరియు కృతజ్ఞతావచనమే మీరు
ఉచ్చరింపవలెను గాని మీరు బూతులైనను, పోకిరి మాటలైనను, సరసోక్తులైనను
ఉచ్చరింపకూడదు; ఇవి మీకు తగవు. 5 వ్యభిచారియైనను, అపవిత్రుడైనను,
విగ్రహారాధికుడైయున్న లోభియైనను క్రీస్తు యొక్కయు దేవుని యొక్కయు రాజ్యమునకు
హక్కుదారుడు కాడను సంగతి మీకు నిశ్చయముగా తెలియును. 6 వ్యర్థమైన మాట వలన
ఎవడును మిమ్మును మోసపరచ నీయకుడి; 7 ఇట్టి క్రియలవలన దేవుని ఉగ్రత అవిధేయులైన
వారి మీదికి వచ్చును గనుక, మీరు అట్టి వారితో పాలివారై యుండకుడి. 8 మీరు పూర్వమందు
చీకటియై యుంటిరి. ఇప్పుడైతే ప్రభువునందు వెలుగై యున్నారు. 9 వెలుగు ఫలము
సమస్త విధములైన మంచితనము, నీతి, సత్యమను వాటిలో కనబడుచున్నది. 10 గనుక
ప్రభువు కేది ప్రీతికరమైనదో దానిని పరీక్షించుచు, వెలుగు సంబంధులవలె నడచుకొనుడి.
11 నిష్ఫలమైన అంధకార క్రియలలో పాలివారై యుండక వాటిని ఖండించుడి. 12
ఏలయనగా అట్టి క్రియలు చేయువారు రహస్యమందు జరిగించు పనులను గూర్చి
మాటలాడుటయైనను అవమానకరమై యున్నది. 13 సమస్తమును ఖండింపబడి వెలుగు
చేత ప్రత్యక్షపరచబడును; ప్రత్యక్షపరచునది ఏదో అది వెలుగే గదా? 14 అందుచేత –
నిద్రించుచున్న నీవు మేల్కొని మృతులలో నుండి లెమ్ము, క్రీస్తు నీ మీద ప్రకాశించునని
ఆయన చెప్పుచున్నాడు. 15 దినములు చెడ్డవి గనుక, మీరు సమయమును పోనియ్యక
సద్వినియోగముచేసుకొనుచు 16 అజ్ఞానులవలె గాక, జ్ఞానులవలె నడుచుకొనునట్లు జాగ్రత్తగా
చూచుకొనుడి. 17 ఇందు నిమిత్తము మీరు అవివేకులు కాక ప్రభువుయొక్క చిత్తమేమిటో
గ్రహించుకొనుడి. 18 మరియు మద్యముతో మత్తులై యుండకుడి, దానిలో దుర్వ్యాపారము
కలదు; అయితే ఆత్మ పూర్ణులై యుండుడి. 19 ఒకని నొకడు కీర్తనలతోను సంగీతములతోను
ఆత్మ సంబంధమైన పాటలతోను హెచ్చరించుచు, మీ హృదయములలో ప్రభువు గూర్చి
పాడుచు కీర్తించుచు, 20 మన ప్రభువైన యేసుక్రీస్తు పేరట సమస్తమును గూర్చి తండ్రియైన
దేవునికి ఎల్లప్పుడును కృతజ్ఞతాస్తుతులు చెల్లించుచు, 21 క్రీస్తు నందలి భయముతో
ఒకనికొకడు లోబడియుండుడి.

Because God, for Christ's sake, has forgiven you, therefore be ye followers of God, imitators of God. Resemble him especially in his love and pardoning goodness, as becomes those beloved by their heavenly Father. In Christ's sacrifice his love triumphs, and we are to consider it fully. Filthy lusts must be rooted out. These sins must be dreaded and detested. Here are not only cautions against gross acts of sin, but against what some may make light of. But these things are so far from being profitable. that they pollute and poison the hearers. Our cheerfulness should show itself as becomes Christians, in what may tend to God's glory. A covetous man makes a god of his money; places that hope, confidence, and delight, in worldly good, which should be in God only. Those who allow themselves, either in the lusts of the flesh or the love of the world, belong not to the kingdom of grace, nor shall they come to the kingdom of glory. When the vilest transgressors repent and believe the gospel, they become children of obedience, from whom God's wrath is turned away. Dare we make light of that which brings down the wrath of God? Sinners, like men in the dark, are going they know not whither, and doing they know not what. But the grace of God wrought a mighty change in the souls of many. Walk as children of light, as having knowledge and holiness. These works of darkness are unfruitful, whatever profit they may boast; for they end in the destruction of the impenitent sinner. There are many ways of abetting, or taking part in the sins of others; by commendation, counsel, consent, or concealment. And if we share with others in their sins, we must expect to share in their plagues. If we do not reprove the sins of others, we have fellowship with them. A good man will be ashamed to speak of what many wicked men are not ashamed to do. We must have not only a sight and a knowledge that sin is sin, and in some measure shameful, but see it as a breach of God's holy law. After the example of prophets and apostles, we should call on those asleep and dead in sin, to awake and arise, that Christ may give them light. Verses 15-21 Another remedy against sin, is care, or caution, it being impossible else to maintain purity of heart and life. Time is a talent given us by God, and it is misspent and lost when not employed according to his design. If we have lost our time heretofore, we must double our diligence for the future. Of that time which thousands on a dying bed would gladly redeem at the price of the whole world, how little do men think, and to what trifles they daily sacrifice it! People are very apt to complain of bad times; it were well if that stirred them more to redeem time. Be not unwise. Ignorance of our duty, and neglect of our souls, show the greatest folly. Drunkenness is a sin that never goes alone, but carries men into other evils; it is a sin very provoking to God. The drunkard holds out to his family and to the world the sad spectacle of a sinner hardened beyond what is common, and hastening to perdition.

The duties of wives and husbands are enforced by the spiritual relation between Christ and the church. (22-33) *22* Wives, submit
yourselves unto your own husbands, as unto the Lord. *23* For the
husband is the head of the wife, even as Christ is the head of the
church: and he is the saviour of the body. *24* Therefore as the church
is subject unto Christ, so let the wives be to their own husbands in
every thing. *25* Husbands, love your wives, even as Christ also loved
the church, and gave himself for it; *26* That he might sanctify and
cleanse it with the washing of water by the word, *27* That he might
present it to himself a glorious church, not having spot, or wrinkle,
or any such thing; but that it should be holy and without blemish.
28 So ought men to love their wives as their own bodies. He that
loveth his wife loveth himself. *29* For no man ever yet hated his own

flesh; but nourisheth and cherisheth it, even as the Lord the church:
30 For we are members of his body, of his flesh, and of his bones.
31 For this cause shall a man leave his father and mother, and shall
be joined unto his wife, and they two shall be one flesh. *32* This is a
great mystery: but I speak concerning Christ and the church.
33 Nevertheless let every one of you in particular so love his wife
even as himself; and the wife see that she reverence her husband

క్రైస్తవ కుటుంబ జీవితము

22 స్త్రీలారా, ప్రభువునకువలె మీ సొంత పురుషులకు లోబడియుండుడి. 23 క్రీస్తు
సంఘమునకు శిరస్సై యున్నలాగున పురుషుడు భార్యకు శిరస్సై యున్నాడు. క్రీస్తే శరీరమునకు
రక్షకుడై యున్నాడు. 24 సంఘము క్రీస్తునకు లోబడినట్టుగా, భార్యలు కూడా ప్రతి
విషయములోను తమ పురుషులకు లోబడవలెను. 25 పురుషులారా, మీరును మీ భార్యలను
ప్రేమించుడి. 26 అటువలె క్రీస్తు కూడా సంఘమును ప్రేమించి. 27 అది కళంకమైనను
ముడతయైనను అట్టిది మరేదైనను లేక పరిశుద్ధమైనది గాను, నిర్దోషమైనదిగాను మహిమగల
సంఘముగాను ఆయన తన యెదుట దానిని నిలువబెట్టుకొనవలెనని వాక్యముతో ఉదక
స్నానము చేత దానిని పవిత్ర పరచి, పరిశుద్ధ పరచుటకై దాని కొరకు తన్ను తాను
అప్పగించుకొనెను. 28 అటువలెనే పురుషులు కూడా తమ సొంత శరీరములనువలె తమ
భార్యలను ప్రేమింప బద్ధులైయున్నారు. తన భార్యను ప్రేమించువాడు తన్ను ప్రేమించుకొను
చున్నాడు. 29 తన శరీరమును ద్వేషించిన వాడెవడును లేడు గాని ప్రతివాడును దానిని
పోషించి సంరక్షించుకొనును. 30 మనము క్రీస్తు శరీరమునకు అవయవములైయున్నాము
గనుక ఆలాగే క్రీస్తు కూడా సంఘమును పోషించి సంరక్షించుచున్నాడు. 31 ఈ హేతువు
చేత పురుషుడు తన తండ్రిని తల్లిని విడిచి తన భార్యను హత్తుకొనును; వారిద్దరు ఏక
శరీరమగుదురు. 32 ఈ మర్మము గొప్పది; అయితే నేను క్రీస్తును గూర్చియు సంఘమును
గూర్చియు చెప్పుచున్నాను. 33 మెట్టుకు మీలో ప్రతి పురుషుడును తనను వలె తన భార్యను
ప్రేమింపవలెను, భార్యయైతే తన భర్తయందు భయము కలిగియుండునట్లు చూచుకొనవలెను.

The duty of wives is, submission to their husbands in the Lord, which includes honouring and obeying them, from a principle of love to them. The duty of husbands is to love their wives. The love of Christ to the church is an example, which is sincere, pure, and constant, notwithstanding her failures. Christ gave himself for the church, that he might sanctify it in this world, and glorify it in the next, that he might bestow on all his members a principle of holiness, and deliver them from the guilt, the pollution, and the dominion of sin, by those influences of the Holy Spirit, of which baptismal water was the outward sign. The church and believers will not be without spot or wrinkle till they come to glory. But those only who are sanctified now, shall be glorified hereafter. The words of Adam, mentioned by the apostle, are spoken literally of marriage; but they have also a hidden sense in them, relating to the union between Christ and his church. It was a kind of type, as having resemblance. There will be failures and defects on both sides, in the present state of human nature, yet this does not alter the relation. All the duties of marriage are included in unity and love. And while we adore and rejoice in the condescending love of Christ, let husbands and wives learn hence their duties to each other. Thus the worst evils would be prevented, and many painful effects would be avoided.

EPHESIANS 6

The duties of children and parents. (1-4) Of servants and masters.
(5-9) Children, obey your parents in the Lord: for this is right. *2* Honour
thy father and mother; (which is the first commandment with promise;)
3 That it may be well with thee, and thou mayest live long on the
earth. *4* And, ye fathers, provoke not your children to wrath: but bring
them up in the nurture and admonition of the Lord. *5* Servants, be
obedient to them that are your masters according to the flesh, with
fear and trembling, in singleness of your heart, as unto Christ; *6* Not
with eyeservice, as menpleasers; but as the servants of Christ, doing
the will of God from the heart; *7* With good will doing service, as to
the Lord, and not to men: *8* Knowing that whatsoever good thing any
man doeth, the same shall he receive of the Lord, whether he be
bond or free. *9* And, ye masters, do the same things unto them,
forbearing threatening: knowing that your Master also is in heaven;
neither is there respect of persons with him.

6వ అధ్యాయము

క్రైస్తవ కవచము

పిల్లలారా, ప్రభువునందు మీ తల్లిదండ్రులకు విధేయులై యుండుడి; ఇది ధర్మమే.
2 నీకు మేలు కలుగునట్లు నీ తండ్రిని తల్లిని సన్మానింపుము, 3 అప్పుడు నీవు భూమి మీద
దీర్ఘాయుష్మంతుడ వగుదువు. ఇది వాగ్దానములతో కూడిన ఆజ్ఞలలో మొదటిది.
4 తండ్రులారా, మీ పిల్లలకు కోపము రేపక ప్రభువు యొక్క శిక్షలోను బోధలోను వారిని
పెంచుడి. 5 దాసులారా, యథార్థమైన హృదయము గల వారై భయముతోను వణకుతోను
క్రీస్తునకు వలె, శరీర విషయమై మీ యజమానులైన వారికి విధేయులై యుండుడి.
6 మనుష్యులను సంతోషపెట్టువారు చేయునట్లు కంటికి కనబడుటకే గాక క్రీస్తు దాసులమని
యెరిగి దేవుని చిత్తమును మనఃపూర్వకముగా జరిగించుచు, 7 మనుష్యులకు చేసినట్టు
గాక ప్రభువునకు చేసినట్లే ఇష్టపూర్వకముగా సేవ చేయుడి. 8 దాసుడైనను స్వతంత్రుడైనను
మీలో ప్రతివాడును ఏ సత్కార్యము చేయునో దాని ఫలము ప్రభువు వలన పొందునని
మీరెరుగుదురు. 9 యజమానులారా, మీకును వారికిని యజమానుడైనవాడు
పరలోకమందున్నాడనియు, ఆయనకు పక్ష పాతము లేదనియు ఎరిగిన వారై, వారిని
బెదిరించుట మాని ఆప్రకారమే వారి యెడల ప్రవర్తించుడి.

The great duty of children is, to obey their parents. That obedience includes inward reverence, as well as outward acts, and in every age prosperity has attended those distinguished for obedience to parents. The duty of parents. Be not impatient; use no unreasonable severities. Deal prudently and wisely with children; convince their judgements and work upon their reason. Bring them up well; under proper and compassionate correction; and in the knowledge of the duty God requires. Often is this duty neglected, even among professors of the gospel. Many set their children against religion; but this does not excuse the children's disobedience, though it may be awfully occasion it. God alone can change the heart, yet he gives his blessing to the good

lessons and examples of parents, and answers their prayers. But those, whose chief anxiety is that their children should be rich and accomplished, whatever becomes of their souls, must not look for the blessing of God. The duty of servants is summed up in one word, obedience. The servants of old were generally slaves. The apostles were to teach servants and masters their duties, in doing which evils would be lessened, till slavery should be rooted out by the influence of Christianity. Servants are to reverence those over them. They are to be sincere; not pretending obedience when they mean to disobey, but serving faithfully. And they must serve their masters not only when their master's eye is upon them; but must be strict in the discharge of their duty, when he is absent and out of the way. Steady regard to the Lord Jesus Christ will make men faithful and sincere in every station, not grudgingly or by constraint, but from a principle of love to the masters and their concerns. This makes service easy to them, pleasing to their masters, and acceptable to the Lord Christ. God will reward even the meanest drudgery done from a sense of duty, and with a view to glorify him. Here is the duty of masters. Act after the same manner. Be just to servants, as you expect they should be to you; show the like good-will and concern for them, and be careful herein to approve yourselves to God. Be not tyrannical and overbearing. You have a Master to obey, and you and they are but fellow-servants in respect to Christ Jesus. If masters and servants would consider their duties to God, and the account they must shortly give to him, they would be more mindful of their duty to each other, and thus families would be more orderly and happy.

*All Christians are to put on spiritual armour against the enemies of
their souls. (10-18)* Finally, my brethren, be strong in the Lord, and in
the power of his might. *11* Put on the whole armour of God, that ye
may be able to stand against the wiles of the devil. *12* For we wrestle
not against flesh and blood, but against principalities, against powers,
against the rulers of the darkness of this world, against spiritual
wickedness in high places. *13* Wherefore take unto you the whole
armour of God, that ye may be able to withstand in the evil day, and
having done all, to stand. *14* Stand therefore, having your loins girt
about with truth, and having on the breastplate of righteousness;
15 And your feet shod with the preparation of the gospel of peace;
16 Above all, taking the shield of faith, wherewith ye shall be able to
quench all the fiery darts of the wicked. *17* And take the helmet of
salvation, and the sword of the Spirit, which is the word of God:
18 Praying always with all prayer and supplication in the Spirit, and
watching thereunto with all perseverance and supplication for all
saints;

10 తుదకు ప్రభువు యొక్క మహాశక్తిని బట్టి ఆయనయందు బలవంతులై
యుండుడి. 11 మీరు అపవాది తంత్రములను ఎదిరించుటకు శక్తి వంతులగునట్లు దేవుడిచ్చు
సర్వాంగకవచమును ధరించుకొనుడి. 12 ఏలయనగా, మనము పోరాడునది శరీరులతో
కాదు, గాని ప్రధానులతోను అధికారులతోను ప్రస్తుత అంధకార సంబంధులగు
లోకనాధులతోను ఆకాశమండలమందున్న దురాత్మల సమూహముతోను పోరాడుచున్నాము.
13 అందుచేతను మీరు ఆపద్దినమందు వారిని ఎదిరించుటకును సమస్తమును నెరవేర్చినవారై,
నిలువబడుటకును శక్తిమంతులగునట్లు దేవుడిచ్చు సర్వాంగ కవచమును ధరించుకొనుడి.

10

14 ఏలయనగా, మీ నడుముకు సత్యమును దట్టి కట్టుకొని, నీతియను మైమరువు
తొడుగుకొని, 15 పాదములకు సమాధాన సువార్త వలనైన సిద్ధ మనస్సను జోడు తొడుగుకొని
నిలువ బడుడి. 16 ఇవన్నియు గాక విశ్వాసమను డాలు పట్టుకొనుడి; దానితో మీరు
దుష్టుని అగ్ని బాణములన్నిటినీ ఆర్పుటకు శక్తిమంతులవుదురు. 17 మరియు రక్షణయను
శిరస్త్రాణమును, దేవుని వాక్యమను ఆత్మ ఖడ్గమును ధరించుకొనుడి. 18 ఆత్మవలన ప్రతి
సమయమునందును ప్రతి విధమైన ప్రార్థనను విజ్ఞాపనను చేయుచు ఆ విషయమై సమస్త
పరిశుద్ధుల నిమిత్తమును పూర్ణమైన పట్టుదలతో విజ్ఞాపన చేయుచు మెలకువగా ఉండుడి.

Spiritual strength and courage are needed for our spiritual warfare and suffering. Those who would prove themselves to have true grace, must aim at all grace; and put on the whole armour of God, which he prepares and bestows. The Christian armour is made to be worn; and there is no putting off our armour till we have done our warfare, and finished our course. The combat is not against human enemies, nor against our own corrupt nature only; we have to do with an enemy who has a thousand ways of beguiling unstable souls. The devils assault us in the things that belong to our souls, and labour to deface the heavenly image in our hearts. We must resolve by God's grace, not to yield to Satan. Resist him, and he will flee. If we give way, he will get ground. If we distrust either our cause, or our Leader, or our armour, we give him advantage. The different parts of the armour of heavy-armed soldiers, who had to sustain the fiercest assaults of the enemy, are here described. There is none for the back; nothing to defend those who turn back in the Christian warfare. Truth, or sincerity, is the girdle. This girds on all the other pieces of our armour, and is first mentioned. There can be no religion without sincerity. The righteousness of Christ, imputed to us, is a breastplate against the arrows of Divine wrath. The righteousness of Christ implanted in us, fortifies the heart against the attacks of Satan. Resolution must be as greaves, or armour to our legs; and to stand their ground or to march forward in rugged paths, the feet must be shod with the preparation of the gospel of peace. Motives to obedience, amidst trials, must be drawn from a clear knowledge of the gospel. Faith is all in all in an hour of temptation. Faith, as relying on unseen objects, receiving Christ and the benefits of redemption, and so deriving grace from him, is like a shield, a defence every way. The devil is the wicked one. Violent temptations, by which the soul is set on fire of hell, are darts Satan shoots at us. Also, hard thoughts of God, and as to ourselves. Faith applying the word of God and the grace of Christ, quenches the darts of temptation. Salvation must be our helmet. A good hope of salvation, a Scriptural expectation of victory, will purify the soul, and keep it from being defiled by Satan. To the Christian armed for defense in battle, the apostle recommends only one weapon of attack; but it is enough, the sword of the Spirit, which is the word of God. It subdues and mortifies evil desires and blasphemous thoughts as they rise within; and answers unbelief and error as they assault from without. A single text, well understood, and rightly applied, at once destroys a temptation or an objection, and subdues the most formidable adversary. Prayer must fasten all the other parts of our Christian armour. There are other duties of religion, and of our stations in the world, but we must keep up times of prayer. Though set and solemn prayer may not be seasonable when other duties are to be done, yet short pious prayers darted out, always are so. We must use holy thoughts in our ordinary course. A vain heart will be vain in prayer. We must pray with all kinds of prayer, public, private, and secret; social and solitary; solemn and sudden: with all the

parts of prayer; confession of sin, petition for mercy, and thanksgiving for favours received. And we must do it by the grace of God the Holy Spirit, in dependence on, and according to, his teaching. We must preserve in particular requests, notwithstanding discouragements. We must pray, not for ourselves only, but for all saints. Our enemies are mighty, and we are without strength, but our Redeemer is almighty, and in the power of his mighty we may overcome. Wherefore we must stir up ourselves. Have not we, when God has called, often neglected to answer? Let us think upon these things, and continue our prayers with patience.

The apostle desires their prayers, and ends with his apostolic blessing. (19-24)
And for me, that utterance may be given unto me, that I may open my mouth boldly, to
make known the mystery of the gospel, 20 For which I am an ambassador in bonds:
that therein I may speak boldly, as I ought to speak. 21 But that ye also may know my
affairs, and how I do, Tychicus, a beloved brother and faithful minister in the Lord,
shall make known to you all things: 22 Whom I have sent unto you for the same
purpose, that ye might know our affairs, and that he might comfort your hearts. 23 Peace
be to the brethren, and love with faith, from God the Father and the Lord Jesus Christ.
24 Grace be with all them that love our Lord Jesus Christ in sincerity. Amen.

19 మరియు నేను దేని నిమిత్తము రాయబారినై సంకెళ్ళలో ఉన్నానో, ఆ సువార్త
మర్మమును ధైర్యముగా తెలియజేయుటకు నేను మాటలాడ నోరు తెరచునప్పుడు
20 దానిని గూర్చి నేను మాటలాడవలసినట్టుగా ధైర్యముతో మాటలాడుటకై వాక్శక్తి నాకు
అనుగ్రహింపబడునట్లు నా నిమిత్తమును పూర్ణమైన పట్టుదలతో విజ్ఞాపన చేయుచు మెలకువగా
ఉండుడి.

ముగింపు మాటలు

21 మీరును నా క్షేమ సమాచారమంతయు తెలిసికొనుటకు ప్రియ సహోదరుడును
ప్రభువునందు నమ్మకమైన పరిచారకుడునైన తుకికు నా సంగతులన్నియు మీకు
తెలియజేయును. 22 మీరు మా సమాచారము తెలిసికొనుటకును, అతడు మీ
హృదయములను ఓదార్చుటకును అతనిని మీయొద్దకు పంపితిని. 23 తండ్రియైన దేవుని
నుండియు ప్రభువైన యేసుక్రీస్తు నుండియు సమాధానమును, విశ్వాసముతో కూడిన
ప్రేమయును సహోదరులకు కలుగును గాక. 24 మన ప్రభువైన యేసుక్రీస్తును శాశ్వతమైన
ప్రేమతో ప్రేమించు వారికందరికిని కృప కలుగును గాక.

Verses 19-24 The gospel was a mystery till made known by Divine revelation; and it is the work of Christ's ministers to declare it. The best and most eminent ministers need the prayers of believers. Those particularly should be prayed for, who are exposed to great hardships and perils in their work. Peace be to the brethren, and love with faith. By peace, understand all manner of peace; peace with God, peace of conscience, peace among themselves. And the grace of the Spirit, producing faith and love, and every grace. These he desires for those in whom they were already begun. And all grace and blessings come to the saints from God, through Jesus Christ our Lord. Grace, that is, the favour of God; and all good, spiritual and temporal, which is from it, is and shall be with all those who thus love our Lord Jesus Christ in sincerity, and with them only.

11